

CUVÂNTUL ADEVĂRULUI

REVISTA RELIGIOASA

„El de bună voia Lui, ne-a născut prin Cuvântul adevărului, ca să fim noi un fel de pârgă a fapturilor Lui“. Iacob 1:18.

Abonamentul : . . 60 lei pe an
In străinătate . . . dublu
In America . . . 1 dolar

Apare odată pe lună
Redactor :
GHEORGHE BRADIN

Redacția și Administrația :
Str. Cloșca No. 632.
LIPOVA Jud. Timiș.

- 1) Sângele lui Isus.
- 2) Misiunea literară în Biserica lui Dumnezeu
- 3) Prăjiturile Diavolului
- 4) Dumnezeu a vorbit.
- 5) Lecțiuni biblice.

S U M A R U L :

- 7) Istoria unei pilde.
- 8) Iubirea de aproapele.
- 9) Ochiul, fapta și urmările lor

- 10) Noutăți puse în fața Bibliei.
- 11) Botezuri cu Duh Sfânt.
- 12) Păzitivă de escroci.
- 14) Aviz.

Sângele lui Isus.

Iubiți cititori ai acestei reviste, în acest articol cu ajutorul și mila Bunului Dumnezeu, voiesc a spune ceva despre Sângele scump al Mântuitorului nostru Isus Hristos vărsat pe Golgota și despre care sânge, Biblia vorbește încă din timpurile cele mai vechi. Sângele Mielului străbate Biblia dela început și până la sfârșit ca un fir roșu, ca o cale sau ca un drum care pornește din 1 Moise 3:15 adică din Raiu și după ce traversează dealungul veacurilor făcându-și lucrarea conform planului Divin al lui Dumnezeu, se termină în Raiul ceresc adică în Împărăția lui Dumnezeu. Apoc. 5:9. 5:12. Pentruca noi să cunoaștem în amănunțime aceasta măreață lucrare, avem nevoie de a cerceta „Scripturile“ Fapte 17:11. „Cartea Domnului“ Is. 34:16 „Vestea bună“ Luca 2:10 „Evanghelia Împărăției“ Mat. 9:35, căci numai atunci vom vedea măreața planului lui Dumnezeu, care în dragostea Sa ne mărginește pentru neamul omenesc, n'a pregetat să-Și dea pe singurul Lui Fiul ca jertfă, și prin sângele Lui, noi — și toți cari vor lua pentru ei aceasta jertfă, să poată ajunge la mântuire.

Se vor găsi unii cari vor întreba : „Este oare adevărat că moartea lui Isus a săvârșit mântuirea noastră ? N'a fostea doar moartea unui ucenic al credinței Lui ?“ Noi în aceasta privință vom merge în sfânta Carte unde însuși Domnul Isus spune : „Fiul omului n'a venit să i se slujească, ci El să

slujească și să-Și dea viața preț de răscumpărare pentru mulți.“ Mat. 20:28. Și când a luat în mână paharul la Cina cea de taină, El a zis : „Acesta este Sângele legământului cel nou care se varsă pentru mulți spre iertarea păcatelor.“ Mat. 26:28. Iar sf. apostol Pavel adevărește acest lucru : „În El avem răscumpărare, prin Sângele Lui, iertarea păcatelor, după bogăția harului Său.“ Efes. 1:7. „El S'a dat pe Sine ca preț de răscumpărare pentru toți, faptul acesta trebuia adevărat la vremea cuvenită.“ 1 Tim. 1:6 Sf. ap. Petru spune : „Știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau aur, ați fost răscumpeți din felul deșert de viețuire pe care-l moștenisăre-ți dela părinții voștri ci cu Sângele scump al lui Hristos, Mielul fără cusur și fără prihană,“ 1 Petru 1:18-19 Sf. ap. Ioan zice : „Sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat.“ 1 Ioan 1:7. Iar sf. ap. Pavel către Ebrei zice : „Hristos S'a adus jertfă o singură dată că să șteargă păcatele multora,“ Ebr. 9:28. În urmă Apocalipsul sf. Ioan ne aruncă privirea în vecinicie unde răsună cântarea cea nouă spre lauda și slava Mielului „Tu ai fost junghiat și ai răscumpeți pentru Dumnezeu, cu Sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.“ Apoc. 5:9. „Vrednic este Mielul care a fost junghiat să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda,“ Apoc. 5:12.

„Și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui ne curățește de orice păcat.“ 1 Ioan 1:7.

Iată deci iubii cititori, firul cel roșu care străbate tot Noul Testament: Sângele Mielului, prin care s'a săvârșit mântuirea noastră. Și acest fir roșu nu străbate numai N. T. ci și pe cel Vechiu. Încă în Raiu a fost vorba de Mântuitorul nostru, și despre faptul că El avea să săvârșească mântuirea cu sângele Său. „Vrăjmășie voi pune între tine și femeie, între sămânța ta și sămânța ei; aceasta îți va zdrobi capul și tu îi vei răni călcâiul.“ Așa a vorbit Dumnezeu în raiu către șarpe. I Moise 3:15. Fie că Avraam merge cu fiul său Isac spre muntele Moria (I Moise 23:2) sau că Iosif este vândut de frații săi (I Moise 37:27-28) peste tot vedem îndrumări spre calea lui Isus, Duhul Sfânt, ca să mă exprim mai clar, nu putea aștepta până la petrecerea Jertfei ci prin felurite chipuri ne arăta calea spre El. Mielul de paște la ieșirea din pustie, I Moise 12:5-7, funia roșie în dosul căreia se ascunde Rahab în Ierihon Iosua 2:12-13. 6:25. Jertfa adusă în ziua cea mare a împăcării și jertfele aduse în fiecare zi, conform Legei de pe Sinai, toate aceste erau icoane și arătări spre Domnul și jertfa Lui. Toate aceste era făgăduințe și proorocii până s'a împlinit vremea când a venit Domnul, și a împlinit ce era scris. Ce s'a vestit timp de veacuri, s'a săvârșit pe crucea de pe Golgota. Aliluia, slavă Domnului nostru. „S'a isprăvit!“ Ioan 19:30. Aceste au fost cuvintele Lui când Și-a dat duhul. Acum putem să ne bucurăm: „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn, pentruca noi fiind morți față de păcate, să trăim o viață după voia lui Dumnezeu.“ I Petru 2:24. Știți că Isus S'a arătat ca să șteargă păcatele“ I Ioan 3:5. Acum s'a arătat o singură dată, ca să șteargă păcatele prin jertfa Sa, Ebr. 9:26. „Căci dacă sângele taurilor și al jăpilor și cenușa unei vaci, stropite peste cei înținați, îi sfințește și le aduce curățirea trupului, cu cât mai mult Sângele lui Hristos care cu un Duh vecinic, S'a adus pe Sine însuși jertfă fără pată, lui Dumnezeu, vă va curăți cugetul vostru de faptele moarte ca să slujiți Dumnezeului Celui Viu.“ Ebr. 9:13-14. „El era străpuns pentru păcatele noastre. Sdrobit pentru fărâdălegile noastre. Pedepsa care

ne dă pacea a căzut peste El, și prin ranile Lui suntem tămăduiți.“ Isaia 53:5.

Nu este aceasta o „Veste bună?“ Dacă a purtat și a plătit El pedeapsa noastră, nu mai avem nevoie s'o purtăm noi. Laudă Lui. Dacă a luat El asupra Lui păcatele noastre, ele nu mai sunt asupra noastră. Dacă El a plătit prețul pentru noi, suntem izbăviți. O dragul meu cititor, ce nu putem face noi a făcut Dumnezeu, trimițând pe Fiul Său, pentru mântuirea și izbăvirea unei întregi lumi pierdute. El și-a vărsat Sângele pentru toți. Pentru toți a gustat El moartea. Ebrei 2:9. Nimeni nu este lăsat la o parte ci fiecare este cuprins în jertfa aceasta. Chiar și cel mai căzut, cel mai pierdut, poate să se bucure de „Vestea cea bună“ — că este izbăvit prin Sângele Lui. Și pentru omul cinstit și cum se cade nu e alta cale decât aceasta: Să fie mântuit prin Sângele Lui. Cine s'a văzut că este un păcătos, să bucură de Evanghelle, de „Vestea bună.“ Acela nu mai are nevoie să des-nădăjduiască și să se plângă zicând: „Păcatul meu este prea mare ca să poată fi iertat.“ Tocmai de aceea se cere mai întâi să te vezi că ieși pierdut. Câtă vreme n'ai văzut lucrul acesta, n'ai ureche pentru „Vestea bună.“ Dar cine știe și spune: „Eu am păcătuit, sunt pierdut,“ n'are o veste mai minuată decât Cuvântul de pe cruce: „S'a isprăvit.“ Adică s'a terminat cu viața trăită în fărâdelegi, și prin El începi o viață nouă care dacă o duci cu El până la sfârșit te va duce în Împărăția lui Dumnezeu. Pentru aceea toți cari încă nu v'ați întors la El, astăzi dacă auziți glasul Lui nu vă împietriți inimile. Ebr. 4:7. Intoarceți-vă la El și prin sângele Lui scump veți fi curățiți. „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept, ca să ne ierte păcatele și să ne curățească de orice păcat,“ I Ioan 1:7-9. Iar acei cari au primit iertarea și mântuirea sufletelor lor, să nu înceteze a aduce mulțumiri lui Dumnezeu, rugându-se și veghind ca să poată sta cu El și lângă El până la sfârșit. Iar Aceluia care poate face mai mult decât cerem noi să-l fie aduse onoare, mărirea, și slava în veci de veci. Aliluia. Aliluia. Amin. I.

Misiunea literară în Biserica lui Dumnezeu.

Din textul de mai sus, putem să vedem lămurit marea importanță pe care o dădeau creștinii primitivi literaturii religioase. Am putea chiar spune cu drept cuvânt că, unul dintre cei mai buni factori a creștinismului, a fost literatura. Necesitatea de a pune și literatura în slujba creștinismului, s'a văzut în-

dată după înmulțirea creștinilor. Acesta din cauză că, împrejurările prin cari avea să treacă creștinismul, puteau foarte ușor să-i piardă firul luminei adevărate, dacă nu și-ar fi avut normele stabilite prin literatură. După ce Duhul lui Dumnezeu puse în inimile câtorva oameni cugetul de a scrie câteva din întâmplările

„După ce va fi citită aceasta epistoală la voi faceți așa ca să fie citită și în Biserica Laodiceilor, și voi la rîndul vostru, să citiți epistoala care vă va veni din Laodicea.“ Colos 4:16

mai importante în legătură cu nașterea, viața, moartea și învierea Domnului Isus Hristos, El a clădit Biserica lui Dumnezeu pe aceasta Temelie, I. Cor. 3:11. Efes- 2:20.

La clădirea acestei Biserici, au lucrat toți sfinții primitivi. Lucrarea lor s'a împărțit în trei rame: Unii au mers din loc în loc, vestind Cuvântul lui Dumnezeu, alții au contribuit cu darurile lor materiale ajutând pe sfinți iar alții au contribuit cu scrisul lor. Din scrierile sfinților primitivi, noi putem vedea lămurit că ei scriau după împrejurări: adică după cum vedeau lipsa educației creștinești. Corintenilor, cari dăduseră loc în mijlocul lor unor curvari, le scriau să-i deie afară, I Cor. 5:11-13, Apoi când aceștia se încurcaseră cu darurile duhovnicești, Apostolul a căutat să-i pună la punct și în aceasta privință. I Cor. 12, 14 Apoi Galatenilor și Ebreilor, cari se încurcaseră cu formalismele V. Legământ, le scria spre a-i îndrepta spre Hristos, nu prin formalisme exterioare, ci prin roade izvorâte din lăuntrul inimei. Gal. 5:19-23. Am putea spune cu drept cuvânt că, dacă acele epistoale ar fi fost trimise într'un chip invers, adică ce a Corintenilor la Ebreii Galateni, ele nu s'ar fi potrivit așa de bine. Cum s'ar fi potrivit oare epistoala lui Pavel trimisă lui Filimon,

lui Titu sau Timotei? Poate acea nici n'ar fi știut ce vrea Pavel să le spună cu privire la acel serv.

Ceea ce aș dori să arăt, iubitorilor cititori, din rândurile de mai sus, este scrierea după împrejurări, Necesitatea acestor fel de scrieri după împrejurări, nu s'ar putea tăgădui nici în zilele noastre. Atâta timp cât Biserica lui Dumnezeu e pe pământ în frământări și necazuri, membri ei au trebuință de îndrumări și sfaturi, sub rezerva ca acele sfaturi să fie în concordanță cu voia și Cuvântul lui Dumnezeu. Nici chiar cei mai înțelepți oameni din lume, nu vor putea fi îndreptățiți a respinge sfaturile bune și sănătoase. Prov. 1:5.

Simțindu-se deci marea nevoie de literatură religioasă care să combată păcatul sub orice haină s'ar ascunde, mai mulți credincioși au luat aceasta îndrăzneală și de bunăvoie au primit aceasta însărcinare grea, ca să combată păcatul în coloanele revistei: „Cuvântul Adevărului“. Prin aceasta revistă, își vor putea trimite mesajul lor creștinesc toți aceia cari mărturisesc și apără credința care s'a dat odată pentru totdeauna sfinților. În felul aceasta ea (revista) este un misionar apostolic, precum și un străjar de veghere în jurul Bisericii lui Dumnezeu. Prin aceasta revistă să trîmbițeze alarmă împotriva oricărei nelegiuire care atacă cinstea și onoarea lui Dumnezeu. De muștrările acestei reviste nu vor putea scăpa nici lacomii, nici dezbinătorii, nici hoții, nici desfrânații, nici bețivii, nici calomniatorii și nici unul care ar îndrăzni să facă vreo abatere din drumul sfințeniei. Astfel aceasta revistă în timp ce pentru unii este un îndrumător spre Isus Hristos, arătându-le

adevărul și sfințenia, pentru alții a devenit o pricină de potecnire. II Cor. 2:15-17. Prin urmare e evident că, dacă cineva dorește din inimă sinceră mântuirea lui sufletească, și vrea ca să lupte împotriva răului, și în același timp lovește cu bolovanii criticii în aceasta revistă, atribuindu-i apetit de erezii, acela lovește în boldurile sale proprii. Imi pare foarte rău că am întâlnit și de aceia oameni, cari pentru motivul că ei au fost oarecând duși în rătăcire prin literatură editată de niște persoane a căror țință nu era sfințenia vieții, ci mai mult niște închipuiri filosofice, care în loc să împărtășească omului o morală sănătoasă, mai degrabă l-au otrăvit cu niște idei departe de adevărurile Evangheliei Domnului Isus. Ei acum declară că pentru acel fapt, acum nu vor să mai primească nici un fel de literatură, afară de purul conținut biblic. Eu n'am nimic de zis împotriva celor ce trăiesc o viață după preceptele Evangheliei, dar țin să mărturisesc că, atâta timp cât omul trăiește în carne și oase pe acest pământ el are trebuință de sfaturi și îndrumări. După concepțiile acestor oameni, ori ce predică prin care s'ar încerca dezvoltarea vreunei subiect biblic, am putea-o numi erezii. Deoarece, dacă după cugetările lor că prin scris se mai strecorează și câte o greșală, aceea se poate strecorea mult mai ușor prin cuvântul predicat. Fiindcă cel ce scrie întotdeauna are mai multă vreme de a cântări și măsura ceea ce scrie încă până a nu-l pune în mâini streine, dar cel ce a scos un cuvânt greșit în predică, scos va rămânea.

Apariția revistei „Cuvântul Adevărului“ e foarte bine justificată din mai multe puncte de vedere. Mai întâi pentru motivul ca darul cunoștinței binecuvântate, nu s'a împărțit în mod egal oamenilor. I Cor. 12:29-30. Unii fiind mai bogați în experiențe, au și cunoștințele mai largi asupra terenului de luptă contra vrăjmașului celui rău, și cum acești oameni ne-având posibilitatea de a se prezenta fie cărui credincios în mod personal, ei își pot trimite din când în când, câte un mesaj religios prin aceasta revistă. Apoi mai e și cauza că se găsește câte un membru din Biserică care dormitează în unele greșeli, fără a-și da seama că ceea ce face este o greșală. Și atunci altul care este mai treaz, îl deșteaptă scriind la revistă unele lucruri cari se potrivește cu starea celui alt. În felul acesta nu-i vorbește direct — ceea ce pe mulți îi supără — ci vorbește indirect, sau mai bine zis combate răul în general, și atunci cei ce sufer de astfel de cusururi văzând atinsă cauza slăbiciunii lor prin coloanele revistei, dacă vor fi oameni sinceri, se vor putea trezi și îndrepta la o viață mai sfântă și mai curată. Iar dacă nu sunt sinceri se vor mânia și vor căuta să se răzbune.

Domnul Dumnezeu să ne ajute ca să ne putem conforma întru totul voiei Sale sfinte. Amin.

Pătrânjan Ieronim. C. T.

Prăjiturile Diavolului.

„Cuvintele bârfitorului sunt ca prăjiturile: alunecă până în fundul măruntaielor.“ Prov. 18:8.

Binecuvântat să fie Dumnezeu: Tatăl, Fiul și Dnului Sfânt. El ne-a chemat din întunec la lumină și ne-a înarmat ca să putem lupta împotriva diavolului care caută ca să strice și să ruineze împărăția Domnului nostru.

În articolul meu, mă voi ocupa de felul în care lucrează diavolul prin bârfitori, clevetitori și calomnatori. Sunt încredințat că iubii noștri frați au avut ocazia să se întâlnească de multeori în viața lor, astfel de oameni pe care diavolul îi folosește ca un fel de cuptor, în care își coace el prăjiturile. Și dacă acești oameni ar fi numai printre aceia care fac tot felul de rele, nici nu aș scri nimic despre seminția lor, dar fiindcă ei se găsesc printre aceia care caută să servească Domnului cu corpul și sufletul, cred că este o datorință a noastră ca să cunoaștem pe unii ca aceștia.

Cuptoarele acestea diavolești sunt recrutate de obicei dintre acele suflete care nu umblă potrivit sfintelor Scripturi, și cari pentru faptele lor, ajung ca să fie mustrate ori escluse. Rari sunt acele suflete care să primească muștrarea cu bucurie. Cei mai mulți, așa numiți, „credincioși“ atunci când sunt muștrați să aprinde în ei focul răsunării. Lucrul acesta pe noi cari citim sf. Scriptură nu ne miră și nici nu ne surprinde, fiindcă el să manifestă dela început. Prima apariție a acestui foc satanic doritor de răzbunare, s'a manifestat prin Cain, care a ucis pe fratele său numai pentru că lucrările sale erau rele, iar ale fratelui său drepte. I Ioan. 3:11-12. Și el a trecut mai departe din neam în neam, și se va sfârși când Domnul ne va duce la El. Psalm: 16: 11.

După cum oamenii își coc prăjiturile în cuptor, tot așa coace și diavolul pe ale lui. Oamenii au fost așa de iscușiți ca să facă cuptorului o ușa, prin care să poată scoate prăjiturile lor afară. Tot la fel și cuptorul diavolului are o ușa prin care el își scoate prăjiturile sale. Dacă cuptorul diavolului este corpul calomnatorului, al bârfitorului și al clevetitorului, șă o știm cu siguranță că gura acestora este ușa prin care vrăjmașul își scoate afară prăjiturile. Acestel prăjituri mândre la vedere și dulci la mâncare, sunt cea mai cumplită otrăvă cu care diavolul otrăvește sufletele lesne crezătoare. Sunt unii cari se mai pot tămădui din acesta stare, înghițând mult lapte duhovnicesc și curat. Cei mai mulți însă nu se mai pot tămădui și mor sufletește otrăviți de aceste prăjituri diavolești. I Tim. 1:20, etc.

Câți oameni găsim noi în zilele de azi, cari cu toate că își zic „creștini“ calomniază pe alții. Se găsesc oameni cari la toate calomniile rămân mincinoși pentru că atunci când ele se aduc în față — după cum e și firesc — ei nu le pot justifica. Fața

lor roșește și în loc ca să se pocăiească și să se îndrepte, în inima lor să aprinde un nou dor de răzbunare. Eu cred că clevetitorul, calomnatorul și bârfitorul, dacă ar căuta să se îndrepte sau dacă ar fi în ei cât de mică schinteie de frică de Dumnezeu, după primul lor eșec, s'ar lăsa de aceasta meserie. Dar fiindcă le place mai bine ca să se aprindă spre a coace la prăjiturile diavolului, și pentru că diavolul le plătește pentru slujba ce-i aduc, ei nu se pot lăsa din serviciu lui. „Fiindcă plata păcatului este moartea.“ Rom. 6:23. Iacob 1:15.

După cum oamenii lumii fac de multeori ospețe (la diferite ocazii) și diavolul face de multeori asemenea ospețe, el își cheamă credincioșii că să guste din prăjiturile lui. Câte locuri de întâlnire se găsesc în care așa zișii „credincioși“ se înfruptă din astfel de prăjituri? Vrăjmașul își servește musafirii oriunde; el n'are grijă că aceea este casă de rugăciune ori casă privată; că e târg sau e loc singuratic, etc. el unde poate numai servește musafirii cu astfel de prăjituri. Prăjiturile lui, deși sunt frumoase și dulci la mâncat, ele sunt foarte otrăvitoare. Ele se cobor sau alunecă până în fundul măruntaielor. Un organism sănătos, nu le poate suferii. Dar organismului bolnav, tocmai de aceste îi plac. Dacă Domnul ne-ar deschide și nouă ochii sufletești și am putea privi puțin în viața creștinilor de azi, am vedea o mare mulțime dintre ei bolnavi greu. I Cor. 11:30. Și dacă am cerceta mâncarea lor, am putea să observăm numai decât că ea nu este rugăciunea, nu este Cuvântul Domnului, ci vorbiri de rău, hule, calomnii, bârfeli, etc.

Odinioară, în vremile de demult, unul din filii proorocilor, era să otrăvească pe ceilalți, punându-le în mâncare curcubețe sălbatice. Ei au simțit pericolul și au strigat la omul lui Dumnezeu, care i-a scăpat. Adesea să întâmplă ca să se găsească câte unul dintre aceia cari sunt chemați ca să lupte alături de noi împotriva păcatului, împotriva răului, etc. cari să se ducă pe furis și să aducă unele prăjituri diavolești pe cari să ni le toarne în mâncare ca să ne otrăvească. O astfel de persoană, departe de a fi binecuvântare pentru poporul Domnului, este mai de grabă o nenorocire și un blăstăm. Acela care cheamă Numele Domnului cu noi împreună și care își pleacă urechile la vorbiri de rău, ba însuș vorbește când se află în ceata acestora, e un ucigaș. Psalm. 50:16-19. I Ioan 3:15 Scumpe frate! Dă-mi voie să te întreb: „Cum ai privi pe un om care ți-ar aduce otrăvă și ți-ar pune în mâncare? Și cum privești pe altul care ți aduce prăjituri diavolești (calomnii) ca să-ți dea spre a te nutri cu ele? Cel dântii nu-ți poate omorî mai mult ca trupul, dar cel de al doilea ți omoară sufletul.

Care este cauza că mulți credincioși cad în aceasta cursă a vrăjmașului și devin astfel otrăviți? Cauza este că ei au pierdut două lucruri: Cugetul curat și finețea auzului. Un cuget curat nu poate suferi calomnia. El nu poate avea cu ea împărtășire. După cum microbul care este în aer și pe care omul îl trage înăuntru său, moare atunci când organismul omului este sănătos, tot la fel microbul calomniei, bârfirei și al clevetirei, trebuie să moară, atunci când el ajunge în atingere cu cugetul unui om care este treaz, curat și sfințit de Dumnezeu. Dacă însă organismul unui om nu este sănătos și destul de rezistent împotriva microbilor, atunci acesta își face loc în acel organism și începe a roade zi cu zi acel organism. Astfel roade el viața și sănătatea persoanei în care își face loc. Și dacă aceasta ar fi numai atât, ar fi destul de trist; dar omul atăcat de astfel de boală, lapdă microbi prin scuipat, tusa, etc. și ei foarte ușor pot ataca alte persoane din jurul lui, cari la rândul lor vor ataca altele și așa mai departe.

Ah, de ar da Bunul Dumnezeu ca cei chemați la mântuire să poată înțelege cu toții paguba cea mare pe care o face diavolul prin calomnatori, clevetitori și bârfitori. Adulterii, lacomii de bani, închinătorii la idoli, bețivii și răpăreții sunt frații cei mai dulci ai bârfitorului. I Cor. 5:11. De aceea să nu ne prindă mirarea când vedem pe bârfitor, că laudă pe unii ca aceștia, fiindcă ei sunt frați cu el.

Frații mei iubiți, calomnatorii, bârfitorii și clevetitorii, sunt mascați întotdeauna. Ei se arată ca niște oameni sfinți, ca niște oameni îmbrăcați în haine albe și ca unii cari au durere de lucrul lui Dumnezeu. Pe lângă că au boală de limbă, ei mai sunt și foarte fărnici și lingușitori. Ei vorbesc sufletelor slabe arătând compătimirea față de ele, dar în schimb toată mila să mărginește numai la

gologanii pe cari ei i-ar putea câștiga. Să nu uitați, Iuda Iscariotul a arătat la vedere milă de săraci, dar în fond a avut milă de punga lui. Absolom a arătat dragoste față de cei nedreptățiți dar în fond a avut dragoste de a fi el pe tron. Așa pentru ca să-și ajungă scopul atât Iuda cât și Absolom, au îmbrăcat haină albă. Iuda a îmbrăcat haina miliei de săraci și Absolom haina dragostei de cei nedreptățiți, dar au pierit în rușine și ocară și unul și altul. Iuda a bârfit împotriva unei fapte bune, Ioan 12:3-8. Mat. 26:6-13. Iar Absolom a calomniat pe acela, de care trebuia să aibe respect. II Sam. 15:1-6.

Dar calomnatorul, bârfitorul și clevetitorul, pe lângă că este fărnici și lingușitor, el mai este și foarte viclan. El caută întotdeauna ca să vorbească după inima persoanelor cu cari vorbește. Nu-l importă pe El așa mult, ce zice Dumnezeu, decât ce zice acela căruia îi vorbește. Când l-a reușit să câștige câte o inimă slabă pe seama iadului ca să-i împărtășească ideile sale bolnave, are o bucurie nespus de mare. Iar după ce a înșelat sârmanul suflet, nu mult să mai gândește la el.

Fraților, noi suntem în război cu diavolul. El s'a folosit de un mijloc foarte fin în timpul din urmă. A căutat ca să împraștie printre copiii lui Dumnezeu prăfăturile calomniei, vorbirei de rău, bârfirei, clevetirei, etc. În felul acesta să samene el discordie între frați, ca ei să se lupte unul împotriva altuia și ei să poată răpi și risipi oile Domnului. Eu vă rog, orice prăjituri de natura aceasta, le aduceți la laboratorul Marelui Chimist, Isus Hristos, ca el să le cerceteze. Și pe calomnatorii cari vă vorbesc între patru ochi și în dosul celor pe cari îi calomniază, puneți-i în față cu ei. Prov. 18:17.

„Doame scapă-mi sufletul de buza mincinoasă, de limba înșălătoare!” Psalm. 120:2.

Gh. Bradin.

Dumnezeu a vorbit.

Prin mila și ajutorul Domnului m'am propus a scrie acest articol în care să arat felul în care Dumnezeu vorbește cu noi prin Cuvântul Lui.

„După ce a vorbit în vechime părinților noștri prin prooroci, în multe rânduri și în multe chipuri. Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul”. Ebr. 1:1-2. „Luați seama ca nu cumva să nu voiați să ascultați pe Cel ce vă vorbește!” Ebr. 12:25. „Ascultați și luați aminte! Nu fiți mândri, căci Domnul vorbește! Dați slavă Domnului, Dumnezeului vostru, până nu vine întunecul, până nu vi se lovesc picioarele de munții nopții!” Ierem. 13:15-16. „Cine are urechi de auzit, să audă.” Mat. 13:9. „Inima este nespus de înșălătoare și de desnădăduit de rea; Cine poate s'o cunoască? Eu, Domnul, cercetez inima, și cerc răunchii, ca să răsplă-

tesc fiecăruia după purtarea lui, după rodul faptelor lui. Ierem. 17:9-10. „După cum este scris: „Nu este nici un om neprihănit, nici unul măcar. Nu este nici unul care să aibe pricepere. Nu este niciunul care se caute cu dinadinsul pe Dumnezeu. Toți s'au abătut, și au ajuns niște netrebnici. Nu este niciunul care să facă binele, niciunul măcar”. Rom. 3:10-12. „Știu însă că tot ce spune Legea, spune celor ce sunt supți Lege, pentru că orice gură să fie astupată, și toată lumea să fie găsită vinovată înaintea lui Dumnezeu”. Rom. 3:19. „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. Rom. 3:23. „Mântia lui Dumnezeu se descopere din cer împotriva oricărei necinstiri a lui Dumnezeu și împotriva oricărei nelegiuiri a oamenilor, cari înădușe adevărul în nelegiuirea lor.” Rom. 1:18. „Nimeni să nu vă înșele

cu vorbe deșerte; căci din pricina acestor lucruri vine mânia lui Dumnezeu peste oamenii neascultători". Efes. 5:6. „Fiindcă plata păcatului este moartea: dar darul fără plată al lui Dumnezeu este viața vecinică în Isus Hristos, Domnul nostru". Rom. 6:23. „Oricine n'a fost găsit scris în cartea vieții, a fost aruncat în lacul cel de foc". Apoc. 20:15. „Dar cât despre fricoși, necredincioși, scârboși, ucigași, curvari, vrăjitori, închinători la idoli, și toți mincinoși, partea lor este în iazul care arde cu foc și cu pucioasă, adică moartea a doua". Apoc. 21:8. „Și după cum a înălțat Moise șarpele în pustie, tot așa trebuie să fie înălțat și Fiul omului, pentru că oricine crede în el să nu piară, ci să aibe viața vecinică. Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru că oricine crede în el, să nu piară, ci să aibe viața vecinică". Ioan 3:14-16. „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi, și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre... Cunoaștem că rămânem în el și că El rămâne în noi prin faptul că ne-a dat din Duhul Său. Și noi am văzut și mărturisim că Tatăl a trimis pe Fiul să fie Mântuitorul lumii." I Ioan 4:10-14. „O, adevărat și cu totul vrednic de primit este cuvântul, care zice: „Hristos Isus a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși". dintre cari cel dintâi sunt eu." I Tim. 1:15. „V'am învățat întâi de toate, așa cum am primit și eu: că Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi; că a fost îngropat și a înviat a treia zi, după Scripturi." I Cor. 15:3-4. „Și după Lege aproape totul este curățit cu sânge; și fără vărsare

de sânge, nu este iertare." Ebr. 9:22. „Dar dacă umblăm în lumină, după cum El este în lumină, avem părtașie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curățește de orice păcat." I Ioan 1:7. „Căci știi că nu cu lucruri peritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumpărați din felul deșert de viațuire, pe care-l moșteniserăți dela părinții voștri, ci cu scump sângele al lui Hristos. Mielul fără cusur și fără prihană". I Petru 1:18-19. „Toți prooroci mărturisesc despre el că oricine crede în El, capătă, prin Numele Lui, iertarea păcatelor". Fapte 10:43. „Pe când celui ce nu lucrează, ci crede în Cel ce socotește pe păcătos neprihănit, credința pe care o are el, îi este socotită ca neprihănire". Rom. 4:5. „Ca să arate în veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de noi în Hristos Isus. Căci prin har ați fost mântuiți prin credință. Și aceasta nu vine dela voi: ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni". Efes. 2:7-9. El ne-a mântuit, nu pentru faptele, făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt." Tit. 3:5. „Crede în Domnul Isus, și vei fi mântuit tu și casa ta." Fapte 16:31. „Întoarceți-vă la Mine, și veți fi mântuiți, toți cei ce sunteți la marginile pământului! Căci Eu sunt Dumnezeu și nu altul! Is. 45:22. „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn, și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit." Rom. 10:9. Să rugăm pe Domnul să ne dea putere ca să ascultăm ce ne vorbește El.

Bold Nicolae.

Leccióni Biblice.

Calendar Septămănal.

Luni în 28 Ian. Restatornicia lui Petru. Ioan 21:11-19.
Mar. „ 29 „ Păcatul lui Manase și restat. lui. II Cron. 35:10-17
Mer. „ 30 „ Restatornicia poporului Israel. Ezech. 11:14-21.
Joi „ 31 „ Restat. duhovnicească a lui Israel. Rom. 11:25-32
Vin. „ 1 Feb. Restatornicia prin suferință. Ebr. 12:4-13.
Sâm. „ 2 „ Restatornicia prin iubire. Galat. 6:1-10.

Duminică în 3 Februarie: Restatornicia lui Petru. Mar. 16:7 Ioan 20:1-10. 21:1-23.

Cuvânt auriu: Ioan 21:17.

Cuvânt adevărat: Pe orice păcat sau greșală pe care o facem, trebuie să o mărturisim, să ne căim și să o părăsim, ca să fim iertați.

Timpul: După învierea Domnului.

Sumarul Lecciónii. Petru desnădăduit. Sfânta Scriptură lasă să înțelegem că Petru după căderea sa și tăgăduirea sa de Domnul Isus, a fost foarte desnădăduit. Într'adevăr nu este o mai mare tristețe decât atunci când ne arătam tari înainte de pericol sau ispită și în urmă cădem în ea. Faptul că ingerul a anunțat învierea lui Isus, deosebit lui

Petru, lasă să înțelegem că Domnul nu l-a părăsit.

O întrebare pătrunzătoare. Petru primește curaj și îndrăzneală și merge la mormântul Domnului, ca să poată servi și el ca un martor ocular al învierii Lui. Păcatul lui Petru însă nu era șters prin acest fapt, fiindcă nu era mărturisit. „Simone, fiul lui Iona, Mă iubești tu mai mult decât aceștia?" „Da, Doamne, știi că te iubesc." De trei ori Petru s'a lăpădat de Domnul și acum de trei ori trebuie să înnoiască mărturisirea dragostei sale față de Dânsul. A treia oră Petru a tăgăduit pe Domnul cu jurământ, și aici el să întristează că este întrebat a treia oră dacă iubește pe Domnul. Mărturisirea sa a fost foarte umilită, ca a unui om care se căiește de cele ce a făcut.

O ordinare și o proorocie. Petru este ordinar de Domnul ca să pască mîelușei Săi. Nicio formulă de ordinare nu găsim să-i fi făcut, decât numai îl ordonează prin Cuvântul Său și în urmă prin puterea Duhului Sfânt. El arată apoi felul în

care va slăvi Petru pe Dumnezeu prin moartea sa
Învățătură simplă : Noi învățăm de aici că atunci când cădem în oarecare greșeli, să le mărturisim și să ne căim pentru ele. Păcatul nemărturisit nu se iartă.

Calendar Septămănal.

Luni în 4 Feb. Petru predică pe Hristos. Fapte 2:22-28.
 Mar. „ 5 Feb. Petru predică pocăința. Fapte 2:36-41.
 Mer. „ 6 „ Ioan predică pocăința. Mat. 3:7-12.
 Joi „ 7 „ Isus predică pocăința. Mat. 4:12-17.
 Vin. „ 8 „ O națiune chemată la pocăință. Iona 3:1-10
 Sâm „ 9 „ O biserică chemată la pocăință. Apoc. 2:1-7.
Duminică în 10 Februarie : Petru predică la Rusali.
 Fapte c. 2.

Cuv. aur. Fapte 2:38.

Cuvânt adevărat: Duhul Sfânt aduce viață și putere duhovnicească atât persoanelor sigurate cât și bisericii.

Timpul: Cincizeci de zile după înviere.

Sumarul Lecțiunii. Un om transformat. Mărturisirea lui Petru a fost sinceră și el a devenit un om nou. Duhul Sfânt l-a întărit în lucrul pe care avea să-l facă, așa că el s'a dovedit ca un bun slujitor al Domnului, în ziua de Rusalii.

Un popor din multe națiuni. Cum ziua Cincizecimei era sărbătoare în Israel, iudeii au venit dintre mai multe națiuni la sărberea din Ierusalim. Lucrurile întâmplătoare la pogortrea Duhului Sfânt, i a atras spre casa unde erau cei asupra cărora S'a pogortit. Duhul Sfânt a vorbit în limbile popoarelor dintre cari au venit acei iudei, măririile lui Dumnezeu.

O predică puternică. În urmă se ridică Petru cu ceilalți apostoli și predică (în limba evreiască) cu atâta putere, încât mulțimea adunată la sărbătoare rămâne uimită. Unii să pătrund la inimă și se pocăiesc. Cei ce au primit Cuvântul în aceea zi, au fost cam la trei mii de suflete.

Învățătură simplă. Noi învățăm de aici să predăm viața noastră în slujba Domnului și să lăsăm pe Duhul Sfânt să lucreze cu noi așa cum voiește El și cum este plăcerea Domnului, și Domnul ne va binecuvânta făcându-ne o binecuvântare și pentru alții.

Calendar Septămănal.

Luni în 11 Feb. Ceteșeanul și conducerea lui. I Petru 2:11-17.
 Mar. „ 12 „ Ceteșeanul și caracterul lui I Petru 4:1-5.
 Mer. „ 13 „ Ceteșeanul și vorbirea lui. Tit. 2:1-15.
 Joi „ 14 „ Ceteșeanul și comunitatea. Rom. 15:8-14.
 Vin „ 15 „ Ceteșeanul și biserica. Efes. 2:13-22.
 Sâm „ 16 „ Ceteșeanul și țara lui. Rom. 15:1-7.
Duminică în 17 Februarie : Petru învață ceteșeania bună.
 I Petru 2:11-17 4:1-5.

Cuv. aur. Rom. 15:10.

Cuvânt adevărat: Datorința unui credincios este, a fi supus legilor și înaltelor stăpâniri din țara sa.

Timpul. Între ani 58 și 67 d. Hr.

Sumarul Lecțiunii. Conducerea personală a ceteșeanului. Purtarea unui credincios față de țara sa trebuie să fie loială. El trebuie să fie supus autorităților nu de frica pedepsei ci din îndemnul cugetului. El trebuie să știe că oricine nu se supune autorităților, nu se supune lui Dumnezeu, și cei ce nu se supun trebuie să fie pedepsiți.

Purtarea în societate a unui credincios. Un credincios trebuie să se poarte cuvințios și în societate. Legăturile sale cu alți oameni nu pot fi în așa fel ca din ele să izvorască certuri și pizme ci ele trebuie să fie în dragoste spre mărirea lui Dumnezeu.

Învățătura simplă. Noi învățăm de aici ca să ne purtăm în așa fel ca țara și neamul din care facem parte să fie ridicat la cinste. Atunci și Dumnezeu ne va binecuvânta, fiindcă El ne poruncește aceasta.

Calendar Septămănal.

Luni în 18 Feb. Petru vindecă pe un olog, Fapte 3:1-10.
 Mar „ 19 „ Domnul Isus vindecătorul. Fapte 4:5-12.
 Mer „ 20 „ A vindeca în numele lui Isus. Fapte 9:31-35.
 Joi „ 21 „ A cere în Numele lui Isus. Ioan 14:10-15.
 Vin „ 22 „ Rugăciunea credinței, Iacob 5:13-20.
 Sâm „ 23 „ Marele Medic. Marcu 1:29-39.
Duminică în 24 Februarie : Petru vindecă un olog. Fapte
 3:1 până la 4:31.

Cuv. aur. Fapte 3:6.

Cuvânt adevărat. Isus a venit pe pământ ca să poarte toate durerile omenimei : atât trupești cât și sufletești.

Sumarul Lecțiunii. Un dar scump. După pogortrea Duhului Sfânt și după marea minune din ziua Rusaliilor, a urmat alta : Petru vindecă prin puterea credinței pe un olog cunoscut de toți și cari era olog din naștere, Faptul aceasta pune în umbră pe toți și la numărul credincioșilor se adaugă încă mii de suflete.

O întrebare. Apostolii sunt trași la răspundere pentru ca să dovedească cu ce putere și într'a cui nume lucrează. Ei însă nu aveau cărți de la cei mai mari cum avea Saul când s'a dus să prigo-nească pe credincioșii din Damasc, și astfel la întrebarea ce li se pune ei arată că ologul este vindecat prin puterea rugăciunii și credinței în Isus.

Învățătură simplă. Noi învățăm de aici că Dumnezeu a dat daruri copiilor Săi. Acele daruri însă stau în puterea credinței și sfințeniei pe care ne-o dă Duhul Sfânt. Aliluia Lui.

Lauda creștinească.

„Oricine se laudă, să se laude în Domnul.” II Cor, 10:17.

Dacă noi căutăm cu luare aminte Cuvântul Domnului, vom afla două feluri de laude: Una este plăcută lui Dumnezeu, și alta în care El nu are plăcere. Este deci de lipsă pentru noi ca să le cunoaștem pe amândouă, ca să ne știm feri de una și să știm îmbrățișa pe cealaltă.

1. **Lauda rea.** Aceasta laudă nu poate fi decât în pieptul omului necredincios și firesc. În ce constă aceasta laudă? În lucrurile din inima aceasta. Sunt unii cari se laudă cu averea, alții cu îmbrăcămintea, alții cu iscusința sau înțelepciunea lor. Mai sunt apoi așa ziși credincioși cari se laudă cu rugăciunile, predicarea sau lucrarea darurilor duhovnicești în ei. Prin faptul acesta ei dau dovezi că sunt oameni firești sau trupești. Laude de asemenea natură, nu sunt plăcute lui Dumnezeu și ele nu sunt lucrute prin dragostea Domnului, I Cor. 13:4.

2. **Lauda bună.** „Așa vorbește Domnul: „Înțeleptul să nu se laude cu înțelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăția lui. Ci cel ce să laudă să se laude că are pricepere și că Mă cunoaște, că Eu sunt Domnul, care fac milă, judecată și dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu, zice Domnul.” Ierem. 9:23-24. Iată deci o laudă care este după voia Domnului, și în care El își găsește plăcerea. Nu lauda în avere, nu în tărie, nu în înțelepciune, etc. decât lauda în cunoașterea că El este cel ce face milă, judecată și dreptate pe pământ. Aliluia Lui.

În rev. „Cuvântul Adevărului” s'au publicat mai de multeori, mărturisirile celor săraci și suferinzi cari au fost eliberați din suferințele, sărăcia și boalele lor, de către Cel ce face „milă, judecată și dreptate.” Acești oameni n'au rămas nepăsători la lucrarea pe care a făcut-o Domnul cu ei, ci au mărturisit-o. Și ca să arate lumii puterea Lui, combatând în felul acesta cu dovezi de semne și minuni lucrute prin puterea credinței în Isus, orice necredință în Numele Lui, și arătând că El este viu și lucrează, au trimis declarații despre felul cum a lucrat Dumnezeu cu ei, cari au și fost publicate (unele). S'au găsit însă unii oameni cari și ei zic că urmează Domnului, însă nu le convine a crede că El lucrează în felul acesta vindecând bolnavi și scoțând demoni, cari au afirmat că lucrul acesta ar fi o lau-

dă neplăcută lui Dumnezeu. Ei au căutat multă vreme a înăbuși puterea cu care lucrează Domnul în cei credincioși, iar atunci când n'au mai putut face aceasta au cugetat ca acestei lucrări, să-i atribue ceva, ca ea să fie privită ca și când n'are mana (proveni) dela Dumnezeu. Dacă a mărturisi că am fost bolnav și Domnul m'a vindecat, sau că am fost stăpânit de un demon și Domnul m'a liberat de el, este un lucru neplăcut lui Dumnezeu, atunci toate Evangheliile și Faptele Apostolilor, sunt neplăcute Lui, pentru că unde sunt scrise mai multe vindecări și minuni ca și în aceste? Dumnezeu să fie laudat însă că El ne-a arătat care laudă este după voia Lui și care nu, astfel că noi știm ce-i place Lui.

La toate aceste lucrări, noi fraților avem lipsă ca să rugăm mult pe Domnul să scoată „lucrători la secerișul Său.” Luca 10:2. Noi avem lipsă de lucrători predați cu totul în slujba Domnului. De astfel de lucrători, cari să aibe la inimă lucrarea Domnului, să o priceapă și să o înțeleagă. De astfel de lucrători cari caută mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui. Mat. 6:33. Numai astfel de lucrători pot să stăruiască în rugăciuni ca Domnul să-i ajute a lucra după voia Lui și să-Și întindă mâna Sa sfântă lucrând prin ei semne și minuni, ca poporul să se poată lăuda în Domnul. Fapte 4:29-30.

Noi știm foarte bine care a fost cauza că puterea lui Dumnezeu care a lucrat în Biserica primitivă, s'a retras. Nu aceea a fost cauza că Dumnezeu a schimbat planul de mântuire vestit de Domnul și apostoli, ci el a fost că „lucrătorii” au dat înapoi cu sfințenia vieții. La început creștinii au fost insuflați de puterea lui Dumnezeu (Duhul Sfânt) și au putut să se laude în cunoașterea Celui ce face „milă, judecată și dreptate,” vindecându-i de diferite boale și făcând semne mari în mijlocul lor, cu timpul însă puterea aceasta a dispărut dintre ei, și nu numai că ei au devenit lipsiți de ea, dar au și început a lupta împotriva ei.

„Așa vorbește Domnul: „Stați în drumuri, uitați-vă, și întrebați cari sunt cărările cele vechi, cari este calea cea bună: umbrați pe ea și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre!” Ierem. 6:16. Domnul să ne ajute a urma pe calea pe care a mers Domnul și Apostolii Săi. Amin.

Ciuel P. Pielku.

Istoriaa unei pilde.

Plinbându-mă odată printr'o grădină zoologică cu diferite specii de animale, am zărit într'o parte a grădinii pe un băiat, care se plimba printre ele cu un bețișor în mână. Trecând pe lângă o șopârlă dintr'o specie de cele mai mari, a lovit cu bețișorul peste coada șopârlei. Dar ca prin minune, șopârla apucă la fugă fără să arate nici cel mai mic semn de durere. Copilul s'a minunat mult de acest lucru. De aceea el mergând mai departe, dă peste o viperă și lovește și pe aceasta crezând că să va întâmpla întocmai ca și cu șopârla. Dar ce se vezi? Vipera s'a ridicat cu capul în sus și a început a șuera la el. Văzând copilul acest lucru s'a înfricat și a început a striga către dresor ca să-l scape, care venind l-a și scăpat. Vipera aceea a uitat că ea era dresată și trebuia să fie blândă și să sufere ca și șopârla. Ea era cât pe aci să muște băiatul și să-l otrăvească.

Istoriaa aceasta are o altă însemnătate. Cum s'a plinbat copilul prin grădina zoologică care era plină cu tot felul de animale blânde și sălbatice, așa să plimbă lucrătorii Evangheliei prin via Domnului. Ei întâlnesc în calea lor diferiți oameni, cu cari vin în contact. Și predicând Cuvântul, este cu putință ca să lovească pe vreunul care-i închipuit prin șopârla de mai sus. Acela se lasă de patimile lui și dă slavă lui Dumnezeu că i s'a descoperit patima de care suferea, și el poate nu credea că aceea este rea și-l poate îndepărta de Dumnezeu. De aceea la descoperirea ei, el se bucură că Dumnezeu nu l-a lăsat să meargă pe calea rea, și să întoarcă înapoi către Domnul și-L slujește cu mai multă râvnă ca să poată primi cununa vieții.

Să întâmplă însă ca Cuvântul predicării să lovească și pe așa unii cari sunt închipuiți în viperă. Aceștia sunt toți acela cari sufer de boala gingășiei. Cât îi lași în pace și nu le zici nimic, sunt sfinții sfinților și pocăiții pocăiților, însă cum ai lovit cu Cuvântul în patima lor de care sufer, îndată sar ca niște vipere și îți spun cu grabă că ei au de ajuns cât au suferit, mai mult nu pot suferi, căci este peste puterile lor. Și cu acești pui de viperă să întâmplă cum zice proorocul Ieremia: „Poate un Etiopian să-și schimbe pielea, sau un pardos să-și schimbe petele? Tot așa, ați putea voi să faceți binele, voi, cari sunteți desprinși să faceți răul?” Ierem. 13:23.

Fraților, noi trebuie să fim foarte băgători de seamă pe cine primim între noi. A primi este ușor, însă a scoate pe cei răi, este mai greu, că ei fac multă neliniște și tulburare. Noi trebuie să ne aducem aminte cum a pățit poporul lui Dumnezeu cu aceea adunătură de Egipteni cu care în unire a ieșit din Egipt. Num. 11:5. Au servit aceștia pentru Israil ca binecuvântare? Nu, nici de cum. Ei au pierit toți când erau cu carnea în dinți și nemistuită, Num. 11:33, așa vor păți toți cari călătoresc cu poporul Domnului, fără ca ei să fie a Lui. Va veni urgia lui Dumnezeu peste ei atunci când nici nu se gândesc. Așa vor păți toți cari sunt conduși de duhul gingășiei, cari pe deasupra să arată ca sfinții lui Dumnezeu, dar numai atât timp cât nu le zice nimeni nimic. Lor le place a se numi „urmașii Domnului” dar să fie lăsați să trăiască așa cum le convine lor. Dar când le spuni că urmașii Domnului cei adevărați n'au trăit ca ei și că ei dacă vreau să urmeze Domnului trebuie să o rupă cu felul lor de viață de până aci, apoi ei zic că nu mai pot suferi atât și caută un loc cum ar putea să iasă afară, căutând în acelaș timp însă ca să se răzbune în diferite moduri. În asemenea caz lucrătorul adevărat al lui Dumnezeu, se pune pe rugăciune, și când Dumnezeu îi ascultă rugăciunea lasă ca cel încăpăținat să fie dat de rușine în toată lupta de distrugere și dezbinare pe care o duce.

Sunt unii cari văzând că nu pot birui și că ei luptă cu Dumnezeu, să căiesc. Cei mai mulți însă rămân împietriți și acestora Domnul le zice: „Iată-ți soarta, partea pe care ți-o măsoar... pentrucă M'ai uitat, și ți-ai pus încrederea în minciună, Ierem. 13:25 „am să te vârs din gura Mea.” Apoc. 3:16. „Acesta este rodul căilor și faptelor tale, este vina răutății tale, dacă este așa de amar, și te pătrunde până la inimă”. Ier. 4:18. „Și vei ști și vei vedea ce rău și amar este să părăsești pe Domnul Dumnezeul tău”. Ier. 2:19.

Aceasta este partea tuturor celor ce ar dori ca să urmeze Domnului după plăcerea inimii lor, și cari la toate îndemmurile și muștrările nu se pocăiesc ci caută răzbunare. Domnul să ne ajute a putea fi totdeauna supuși voiei Sale sfinte, dându-ne pricepere ca să știm menirea și locul unde suntem chemați. Aliluia. Amin.

Iubirea de aproapele.

„Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Iacob. 2:8.

Cea mai de căpetenie între toate poruncile Domnului, este porunca prin care ni se cere iubirea față de aproapele. Cel ce iubește pe aproapele său, iubește pe Dumnezeu și îndeplinește toată Legea. Gal. 5:14.

Va întreba însă cineva: „Cum pot eu să iubesc pe aproapele și ce condițiuni mi se cer mie în iubirea față de aproapele? Răspunsul îl găsim foarte ușor în Cuvântul lui Dumnezeu: „Imparte-ți pâinea ta cu cel flămând, și adu în casa ta pe nenorocii fără adăpost; dacă vezi pe un om gol, acopere-l, și nu întoarce spatele semenului tău.” Isaia 58:7.

De multe ori se întâmplă însă ca oamenii să abuzeze de Cuvântul lui Dumnezeu, adică să se servească de El împotriva voinței lui Dumnezeu. Și pentruca noi să fim convinși despre cele ce vreau să vorbesc, voi arăta prin mila Domnului vreo câteva cazuri:

1. Un om are dorința de a-și zidi o casă mare, nu are însă banii necesari în acest scop, și cere dela fratele său. Dacă aceasta nu-i dă, îl acuză că nu iubește pe aproapele său.

2. O femeie ar dori să se poarte elegant la modă, ea ar putea să se îmbrace simplu, dar cum îi place să fie mândră și nu-i ajung paralele, cere dela o altă soră, dacă aceasta nu-i dă, o acuză că nu iubește pe aproapele său.

3. O persoană nu are plăcere să muncească, să razimă pe aceea că îi dau frații dacă nu are, dar frații știind cum este starea acelei persoane, după Cuvântul Domnului, o îndeamnă să lucreze: și dacă nu voiește, ei nu o ajută; persoana neajutată acuză pe frați pentrucă nu respectă iubirea față de aproapele.

Toate aceste acuzații (și încă altele de asemenea natură) nu sunt altceva decât un păcat mai mult la adresa celui ce le rosteste.

Un adevărat credincios nu se văicărează tot mereu că nu are cele ce o inimă pământescă pofteste, decât acela se pune pe genunchi și le cere dela Dumnezeu, Dumnezeu are puterea ca să atingă inima copiilor Săi, că să ajute acolo unde este nevoie. Și nici nu s'ar putea altcum, fiindcă averea, banii, hrana, etc. de cari dispune un creștin, nu sunt ale lui ci ele sunt ale Domnului, El le poate da și El le poate lua. Deci este foarte frumos ca tu acela care ești în lipsă să

aduci lipsa ta înaintea Domnului ca El să ți-o aprobe. După ce El a aprobat-o, El aproba și altuia ca să ți-o îndeplinească. Deci iubirea față de aproapele numai atunci este binecuvântată, când ea să revarsă prin Domnul. Adică între cel lipsit și între cel ce ajută, stă Domnul.

Se găsesc însă persoane cari nu aduc lipsele lor înaintea Domnului pentrucă ei știu că El nu le aprobă. Aceștia sunt aceia cari poftesc și nu au: pizmuesc și nu capătă și cer dar totuș nu primesc, fiindcă ei cer cu cuget rău, ca să cheltuiască în poftele lor. Iacob 4:2-3.

Cel ce ajută pe sărac, trebuie să fie imboldit a face acest lucru de puterea lui Dumnezeu, și cum m'ar putea imboldi pe mine aceasta Putere ca să ajut pe unul căruia nu-i place a munci, sau voiește ca din ajutoare să se îmbrace la moda lumei ori să-și facă avere? Cuvântul lui Dumnezeu spune ca să ajutăm pe cel flămând și să acoperim pe cel gol. Is. 58:7. Iar când ajutăm pe cineva ca să meargă în păcat sau să se îndeparte de Dumnezeu, înseamnă că abuzăm de bunurile pe cari ni le-a dat El, și pentru acest lucru El ne va cere socoteală.

Noi știm foarte bine că cine nu iubește pe fratele său este un ucigaș, și cel ce vede pe fratele său în lipsă și-și închide inima de către el — putând să-l ajute — nu rămâne într'insul iubirea lui Dumnezeu, I Ioan 3:15-17.

Și acum scumpulii mei frați cari sunteți în lipsă dați-mi voie să vă pun o întrebare: Cui s'au adresat oamenii lui Dumnezeu când erau în lipsă? S'au adresat Ilie corbilor sau văduvei din Sarepta, sau Domnului? Eu așa o cred, oricine care citește în Scriptură și este omul lui Dumnezeu, atunci când este în lipsă nu poate să treacă peste a-și pune lipsele sale înaintea Domnului. Și Cel ce are cămările Sale pline de bunuri și binecuvântări, Cel ce a pregătit niște corbi cari să ducă hrană lui Ilie, El pregătește și astăzi inimi cari să îndestulească lipsele celor ce nu pot să-și agonisească cele necesare. Psalm. 84:11.

Să dea bunul Dumnezeu ca încrederea noastră să fie totdeauna în El, și în lipsele noastre să întindem mâinile sfinte spre El, nădăjduind ca ajutorul nostru să vină dela El în felul cum este voința și plăcerea Lui. Amin. Psalm. 121:2.

Ochiul, pofta și urmările lor.

Binecuvântat să fie Dumnezeu, Părintele luminilor, în care nu este nici schimbare, nici umbră de mutare. El ne-a pregătit prin Isus Hristos ca să fim noi un fel de pârgă a făpturilor Lui, și prin a Lui voință și ajutor scriu eu acest articol.

Iubite suflete! Dumnezeu ne-a dat acest corp înzestrat cu mai multe membre, de cari ne folosim cum voim. Dintre aceste membre, ochii noștri sunt niște luminători, cari a-leargă înaintea noastră și cari se izbesc de toate (și bune și rele).

Ochiul sănătos. Domnul Isus zice: „Dacă ochiul tău este sănătos, tot trupul tău va fi plin de lumină.” Mat. 6:22. Corpul tău nu este altceva decât o casă a sufletului. Este deci necesar ca sufletul tău să petreacă în lumină. Lucrul acesta însă numai atunci se va putea petrece, când ochiul tău este curat. Ochiul este luminătorul trupului. Luca 11:36. După cum am spus mai sus, el se izbește și de bune și de rele. Dar ochiul nu are lumina duhovnicească proprie (a lui), el o împrumută de undeva. Dacă el o împrumută dela Domnul Isus, atunci poate lumina și corpul. Dacă însă caută să împrumute lumina dela vrăjmașul, se greșește, fiindcă dela el nu împrumută altceva decât întunec. Ochiul sănătos, absoarbe lumina dela Cel ce este „Lumina lumii.” Ferice de tine iubite frate și soră dacă ochiul tău este sănătos. Prin el îți luminezi tot corpul și astfel devii o lumină în lume. În starea aceasta poți privi cu credință la Cel ce a stat spânzurat pe lemnul crucei în dureri cumplite. Și privind la El ai viață și El te izbăvește de mânia viitoare. I Tesal. 1:10. Și în felul acesta cu ochii și corpul curat și luminat, poți să aștepti pe Domnul zicând în tot timpul: „Amin! Vino, Doamne Isus!”

Ochiul rău. „Iar dacă ochiul tău este rău, tot trupul tău va fi plin de întunec.” Mat. 6:23, Dacă cercetăm cu băgare de seamă Cuvântul lui Dumnezeu, vom găsi și mulți oameni cari ar fi fost buni pentru lucrarea Domnului, dar din cauză că ochii nu le-au fost curați, au rătăcit din credință. Unii au fost cari au iubit banii, alții lumea, alții trufia, alții desfrîul, etc. etc. Ei chiar dacă au avut mai înainte lumină, pe măsura ce au iubit păcatul, lumina lor s'a stins, și la urmă ei s'au trezit că sunt în întunec. Iuda Iscariotul dacă nu iubea banul, putea fi folosit de

Mat. 6:22-23.

Domnul în lucrare, la fel Dima dacă nu iubea lumea, și încă alții. Un om înțelept se ruga lui Dumnezeu zicând: „Întoarce ochii mei dela căutarea de deșertăciune.”

Scumpii mei frați și surori! Diavolul este numit în Scriptură: „Viclean.” Intr'adevăr, el este foarte viclean. El are o epistoală pe care o tot citește și recitește dela începutul facerii. Și epistoala cărei îi poartă el atâta grijă este corpul omului, El o cunoaște aceasta epistoală în amănunțime, și pentru aceea și știe cum să lucreze pentru stăpînirea ei. El știe foarte bine că atunci când i-a reușit ca să aibe ochii persoanei sub stăpînirea sa, ruina ei (a persoanei) este sigură. Dacă nu poate el întuneca ochiul cu totul, caută să-l facă a nu mai vedea incururile așa cum sunt. Persoana vede uneori departe, altădată aproape, atunci când ochiul ei este atăcat de vrăjmașul. De câte ori este vorba despre binele pe care îl fac alții, persoana vede departe, și din potrivă, de câte ori este vorba despre binele pe care îl face ea, vede aproape. Oamenii înțelepți, cari și-au avut ochii curați și vederea clară, au văzut aproape nu păcatul altora ci pe al lor, și dreptățile altora nu le-a văzut departe ci pe ale lor. Psalm. 51:3 Rom. 7:18.

Ah, și ce multe suflete vedem noi în zilele noastre moarte în păcat. Chiar și dintre aceia pe cari Domnul i-a luminat odată, vedem că zac mulți în păcat și în întunec. Și pentru ce? Pentru că au lăsat ca vrăjmașul să le întunece privirea cu poftele păcatului și cu bucuriile de o clipă ale lumii. Dacă vrem scumpii mei să ne păzim starea până la venirea Domnului în sfințenie, să rugăm mult pe Domnul ca să ne ajute a ne păstra ochii în curățenie. Să cerem necurmat în rugăciunile noastre ca Dumnezeu să-i țină sub ocrotirea sângelui lui Isus, ca cel rău să nu poată să se atingă de ei cu nici o poftă păcătoasă.

Deci iubii frați și surori, cari slujim astăzi lui Dumnezeu în curăție, să luăm seama ca nu cumva vrăjmașul să ne întunece mâine privirea ca să nu ne mai lucrească lămina Evangheliei lui Hristos. De a cea să nu dormim ca și ceilalți ci să veghem și să fim treji. I Tesal. 5:6. Să-L rugăm mult pe Domnul să ne ajute a fi adevărate lumini în lume. Amin.

Zdărie D.

Noutăți puse în fața Bibliei.

Coloane de foc au fost văzute pe cer.

Ziarele au adus vestea că la sud de Vâlcov s'a format o pată roșie pe cer, după care s'au format trei stâlpi între 3-6 metri lungime. Acelaș fenomen s'ar fi văzut și în Grecia mai înainte cu vreo două săptămâni de a fi văzut la noi în țară.

Invățații dau explicația acestui fenomen, cum că el ar emana dela gazul mentan care este în Delta Dunării. Focul din Delta reflectat de norii cîrți, ce plutesc la mii de metri înălțime, a luat forma unor coloane.

Noi punând însă acest fenomen în fața sfintei Scripturi credem că el este în legătură cu cele scrise și prezise de Duhul Sfânt: „Voi arăta minuni în cer sus și semne pe pământ jos . . .” Fapte 2:19.

Biblia și criza. În vremea când chiar Banca Angliei și marina regală trec prin momente istorice de criză, societatea biblică rămâne nezdruincabilă. Aceasta societate anunță că a bătut un nou record, depășind cifra de unsprezece milioane exemplare răspândite. Dumnezeu a binecuvântat lucrul acestei societăți în așa fel ca să poată răspândi în lume nu numai învățăturile pline de viața ale Domnului și a apostolilor Săi, decât și toți cei ce sunt în serviciu

societății simțesc binecuvîntările Domnului. Ei n'au rămas șomeri. „Căutați mai întîi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate celelalte lucruri vi se vor da pe deasupra.” Mat. 6:33.

Un nou Samson. În cartierul Bronx din New-York a fost sărbătorit un copil - minune. Copilul are etatea de 5 ani și poate ridica în mâini o greutate pînă aproape la 90 kilograme. Când s'a născut a cântărit 8 kilograme și jumătate iar acum cântărește 51 de kilograme. El a fost numit: Samson-Baby.

Noi am dori micului uriaș o mai mare fericire de cum a avut-o Samson la sfârșitul vieții sale. Judec. c. 16.

Tratative între evrei și arabi în Palestina.

Înaltul Comisar al Palestinei a declarat că încurcînd se vor începe discuțiunile între fruntașii Arabilor și Evreilor pentru a se determina modul cum va fi constituit consiliul legislativ preconizat pentru a da Palestinei posibilitatea de a se conduce singură.

În acest fapt noi nu putem să vedem altceva, decât încă un semn despre venirea apropiată a Domnului Isus Hristos. Ezech. c. 37. Mat 24:32.

Botezuri cu Duh Sfânt.

Domnul Isus a botezat cu Duhul Sfânt în următoarele locuri: în Jud. Arad în comunele: Bonjești 6 suf. Avram-Iancu 2, Pleșcuța 3, Secăș 6. În Jud Severin com. Bata 1. În Jud Târnava-mare com. Mediaș 2. În Jud. Rădăuși Com. Costișa 4. Aliluia Domnului Isus. Amin.

Păziți-vă de escroci !

Intrucât suntem încunoștințați că oameni fără căpătâi umblă și caută a se vâri printre frați dându-se pe ei ca credincioși și nu numai atât decât se înfățișează și ca unii cari ocupă posturi înalte atât în Biserică cât și în afară, noi rugăm foarte mult pe frați ca să nu primească pe astfel de oameni. Un astfel de escroc care a colindat în ultimul timp aproape toate orașele, a fost și pe la frați din Craiova, dela cari a furat mai bine ca 400 lei. A fost

însă prins și invitat ca imediat să părăsească orașul. Toți lucrători noștri au un certificat dela noi. Iar cei ce părăsesc o comună și merg în alta trebuie să primească un certificat de acolo de unde au petrecut.

Totodată în timpul din urmă au căutat unii ca să vîre printre frați unele învățături false. Rugăm pe toți ceia cari sunt imblați cu astfel de învățături să ni le arate și nouă.

A V I Z.

Aducem la cunoștința tuturor abonaților noștri — după cum am scris și în rîndul trecut — noi considerăm ca abonați la revistă și pe acest an, pe toți aceia cari nu au refuzat primirea primului număr din rev. „Cuvântul Adevărului”, și cari nu ne-au

avizat nici prin epistoală scrisă și nici verbal.

În asemenea condițiuni rugăm pe iubiții noștri abonați să se silească a-și achita costul abonamentului pe anul în curs. Iar cei ce au restanță să nu zăbovească a o achita.